

In Ecclesiasten (fragmenta e catenis)

79 Πνεῦμα τὴν ψυχὴν ὀνομάζει· προαίρεσις γάρ ἐστι ποία νοῦ κίνησις· καὶ ὁ
Δαυῖδ· εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου·
καὶ ἐν ταῖς Βασιλείαις· οὐκ ἐλύπησε, φησὶ, Δαυῖδ τὸ πνεῦμα Ἀμνῶν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
80 Ὅτι ἐν τέλος τῶν τοιούτων πάντων ἡ ματαιότης ἐστίν· ἥς περισσεύειν εἰς τὸ
ἐφεξῆς οὐχ εὐρίσκεται· παυσαμένης γὰρ τῆς ἐνεργείας, ἐξηλείφθη καὶ ἡ ἀπόλαυσις,
καὶ οὐδὲν εἰς τὸ ἐφεξῆς ταμιεύεται. Οὐδὲ ὑπολείπεται τι τοῖς ἡδομένοις ἴχνος
εὐφροσύνης ἢ λείψανον παρελθούσης τῆς κατὰ τὴν ἡδονὴν ἐνεργείας.